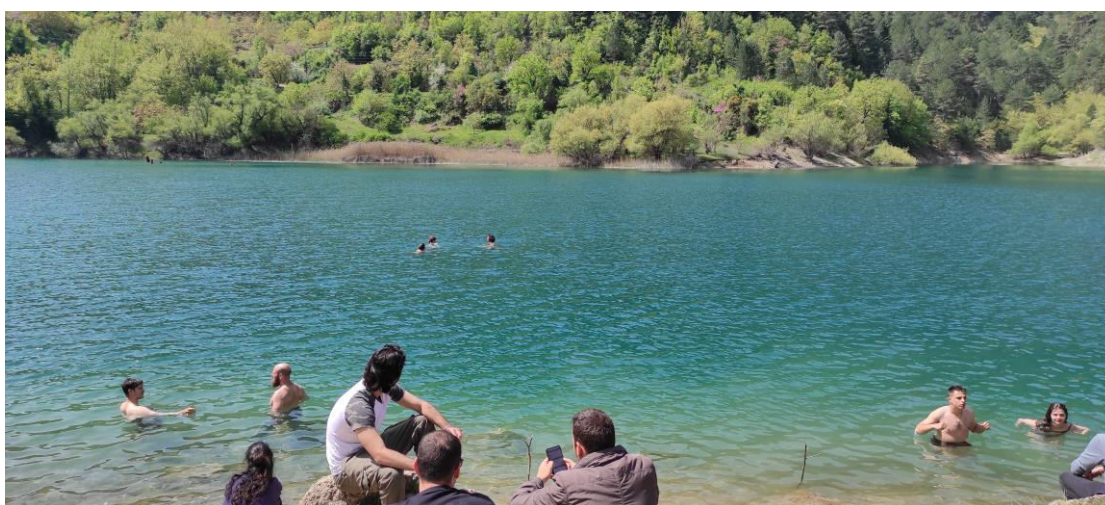

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΝΕΡΟ

Ένα βουνό της Πελοποννήσου, τα Αροάνεια (Χελμός) επισκεφθήκαμε στις 7-8 Μαΐου 2022. Πρόκειται για το τρίτο σε ύψος όρος της Πελοποννήσου μετά τον Ταΰγετο και την Κυλλήνη. Βουνό πανέμορφο, ελατοσκεπασμένο, είναι γνωστό για τα περίφημα Ύδατα της Στυγός. Στα νερά της έλουσε η Νηρηίδα Θέτιδα τον υιό της Αχιλλέα που έτσι παρέμεινε άτρωτος εκτός από την φτέρνα απ' όπου τον κρατούσε. Στην Στύγα ορκίζονταν οι Ολύμπιοι Θεοί με όρκο απαραβίαστο και ιερό. Το άγριο του τοπίου και ο μαύρος χρωματισμός που τα βράχια έχουν αποκτήσει από την πτώση των υδάτων ήταν αρκετά ώστε οι αρχαίοι να πιστεύουν ότι εκεί υπήρχε μία από τις πύλες του Άδη. Η προσέγγιση στην Στύγα πάντα ήταν πολύ δύσκολη όπως άλλωστε συνέβη και σε εμάς, όπου λόγω της καταστροφής του μονοπατιού που οδηγεί στη βάση της, από τον προηγηθέντα δύσκολο χειμώνα, δεν επέτρεπε να προσεγγίσουμε χωρίς να διακινδυνεύσουμε κάποιο ατύχημα. Το συρματόσχοινο που σε μερικά σημεία έχει εκεί τοποθετηθεί ήταν κομμένο από τις χιονοστιβάδες και η φιλότιμη προσπάθεια του Νικόλα Αγαλόπουλου να το επαναφέρει σε καλή κατάσταση δεν ήταν ικανή να αφαιρέσει το φόβο χρησιμοποίησής του από κάποια μέλη της ομάδας.

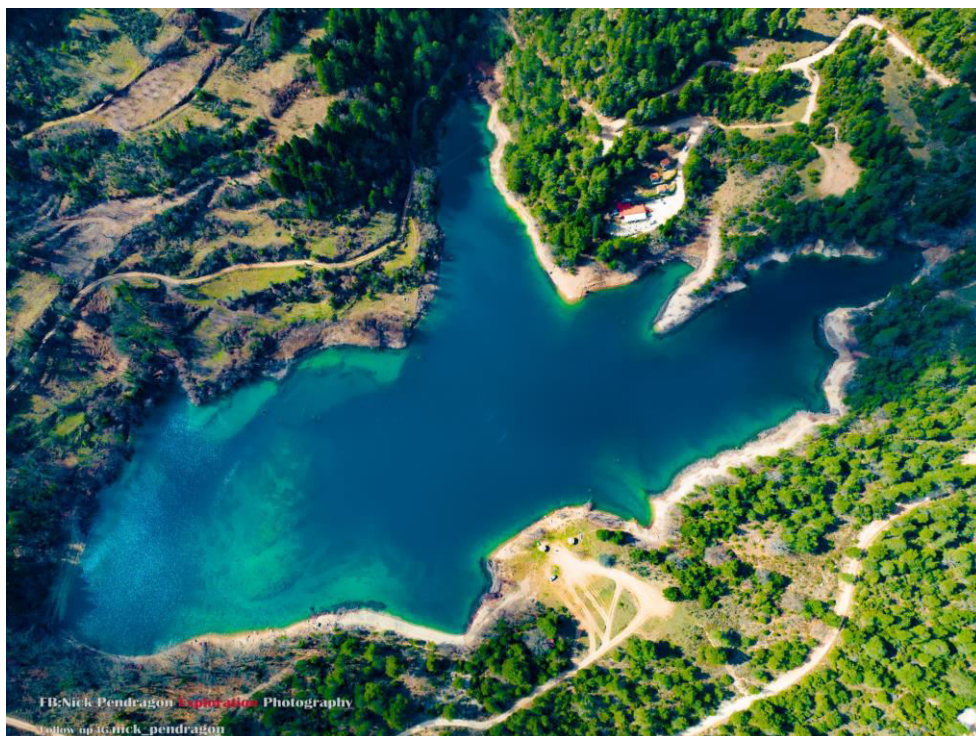

Την προηγούμενη ημέρα είχαμε φτάσει στο χωριό Περιστέρα με το λεωφορείο

αφού πριν είχαμε πραγματοποιήσει στη λίμνη Τσιβλού, ένα εντυπωσιακό δημιούργημα της φύσης (λόγω κατολίσθησης το 1913) στην κοίτη του ποταμού Κράθη, ο οποίος πηγάζει από τις πλαγιές γύρω από την Στύγα. Στη λίμνη αυτή

άλλωστε πολλοί από τους φοιτητές μας δεν άντεξαν στον πειρασμό και παρά το κρύο νερό, κολύμπησαν. Όλοι όμως έκαναν τον γύρο της λίμνης (πορεία 1,8 χλμ) με μονοπάτι που στο μεγαλύτερο τμήμα είναι σαφές, αλλά σε κάποια σημεία

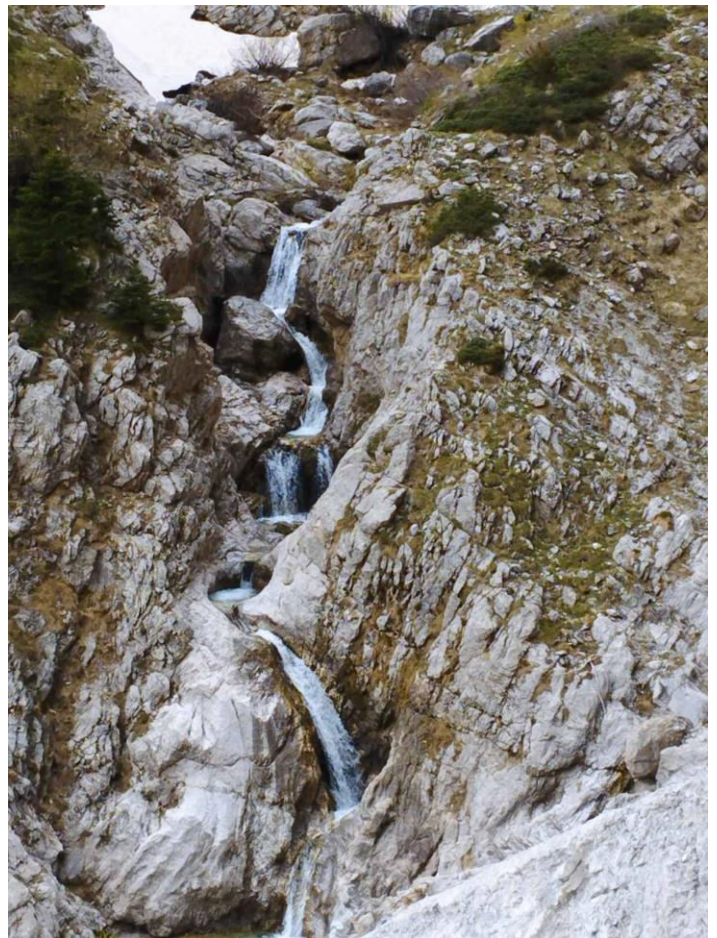
κυριολεκτικά δεν υπάρχει. Στη λίμνη, χωρίς μελέτη, έχουν εισαχθεί κυπρίνοι, πέστροφες, καραβίδες κ.ά.

Από την Περιστερά ακολουθήσαμε χωματόδρομο, ο οποίος περνά και από περίφημα δάση μαύρης πεύκης και μετά από πορεία 3 περίπου ωρών, στο τέλος

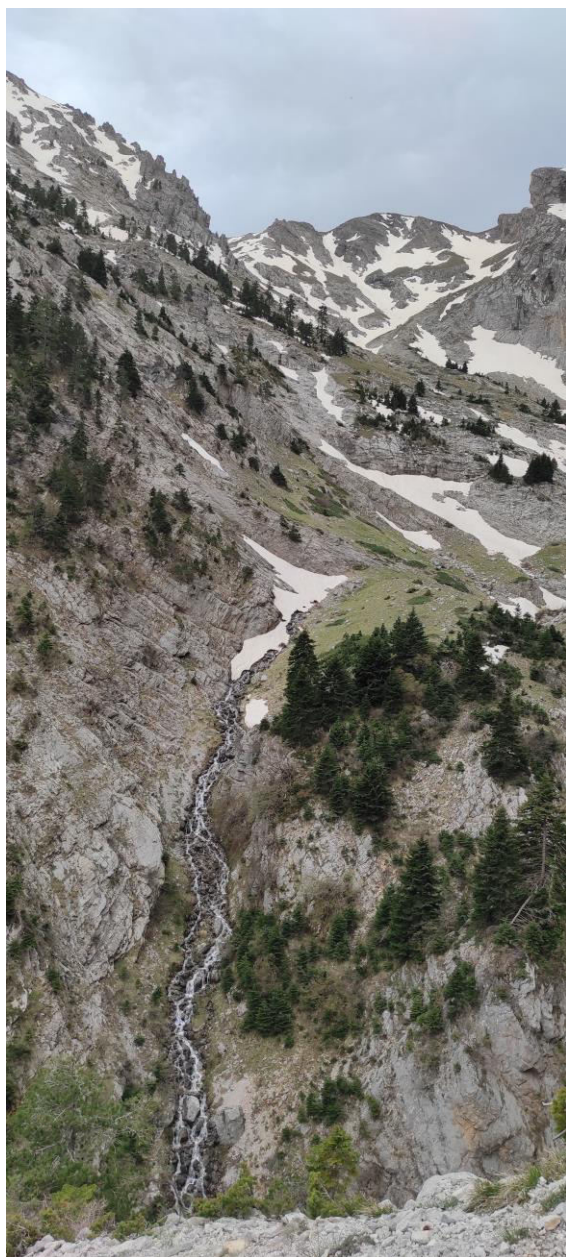

του χωματόδρομου, κοντά σε τρεχούμενο καθαρό νερό, διανυκτερεύσαμε στήνοντας αντίσκηνα. Ο ουρανός έναστρος για μεγάλο χρονικό διάστημα επέτρεπε στο φεγγάρι να φωτίζει παράξενα μέσα στη νύχτα τις μεγάλες συγκεντρώσεις (παρδάλεις) χιονιού που είχαν μείνει εκεί ακόμη από το χειμώνα. Η βροχή που για μικρά χρονικά διαστήματα όμως έπεφτε αφαιρούσε τις ωραίες αυτές εικόνες και ανάγκασε και αυτούς που χωρίς σκηνή στρατοπέδευσαν να αναζητήσουν ασφαλές καταφύγιο (στέγαστρο, γειτονικές σκηνές). Το επόμενο πρωί αφήσαμε τα πιο πολλά πράγματά μας εκτός από ένα μικρό σακίδιο με τα απαραίτητα και ανηφορίσαμε την απέναντι πλαγιά με κατεύθυνση τη Στύγα. Το μονοπάτι στην αρχή δασωμένο φτάνει σε ύψωμα

απ' όπου αγναντεύει κανείς τον καταρράκτη. Σαν σε αλλαγή σκηνικού το τοπίο

πλέον είναι άδενδρο, σαθρό και χρειάζεται μεγάλη προσοχή, μέχρι ότου φτάσει κανείς στο επικίνδυνο και αδιάβατο σημείο που προαναφέραμε. Παρόλα αυτά η

θέα των γύρω απότομων πλαγιών του Χελμού με τις συγκεντρώσεις χιονιού και τις πολλές νεροσυρμές από το λιώσιμο των μικροπαγετώνων που εκεί σχηματίζονται και που χύνονται στο κεντρικό ρέμα που αποτελεί τον Κράθη ποταμό, αποτελούν ένα αξέχαστο σκηνικό ομορφιάς και φόβου μαζί, που δικαιολογεί και την εικόνα που από την αρχαιότητα έχει δημιουργηθεί. Στο γυρισμό ορισμένοι είχαμε την ευκαιρία να πιούμε πάλι ολοκάθαρο κρύο νερό που σχηματιζόταν από το χιόνι που διατηρούνταν άλιωτο στα ψηλά σημεία

της περίφημης Νεραϊδόραχης. Η έλξη της ομορφιάς του μικρού αυτού ρέματος ανάμεσα στους άσπρους βραχωμένους σχηματισμούς ήταν τόση που ο Γιώργος Κοντός, ο Νικόλας Αγαλόπουλος, η Σαβίνα Λιάσκου, η Νίκη Ανίνου, η Ολυμπία Αρώνη, ο Παναγιώτης Ασσιούρας, η Ηλιάνα Δημάκη, ο Γιώργος Ντουριέ και η Λένα Πάνου δεν άντεξαν στον πειρασμό να ακολουθήσουν προς τα επάνω το νερό που χοροπηδητά κατέβαινε στριφογυρίζοντας τις απότομες μικροχαραδρώσεις.

Οι περισσότεροι, προπορευόμενοι, δεν είχαν την ευκαιρία να χαρούν το τελευταίο

αυτό σκηνικό, γεγονός που υποδεικνύει αυτό που κάθε φορά τονίζουμε στους φοιτητές μας ότι δεν πρέπει να αποκόβονται από την ομάδα και αυτό όχι μόνο για λόγους ασφαλείας.

Όλοι συγκεντρωθήκαμε στο μέρος διανυκτέρευσης, μαζέψαμε ότι είχαμε αφήσει εκεί και κατηφορίσαμε στο χωριό Περιστερά έχοντας στο μυαλό μας ωραίες σκηνές

αλλά και την ανεκπλήρωτη επιθυμία της επίσκεψης στη βάση των Υδάτων της Στυγός που σαν νέφος σχεδόν καταλήγουν σε απότομη πλαγιά για να θυμίζει αυτό το εφυές που η Αναστασία Ποτουρίδου, μεταπτυχιακή φοιτήτριά μας είπε για να τονίσει το δύσκολο του εγχειρήματος ...«στο Αθάνατο Νερό δεν φτάσαμε συνειδητοποιώντας έτσι τη θνητότητά μας».

Επιμέλεια κειμένου

Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Ομότιμος Καθηγητής

Ελένη Ν. Πάνου, Ε.ΔΙ.Π.

Οι φωτογραφίες έχουν επιλεγεί από πλήθος που έδωσαν τα μέλη και οι φίλοι του Φ.Ο.Σ. Γ.Π.Α. που συμμετείχαν στην εκδρομή: Αγαλόπουλος Νικόλας, Αραπάκης Νίκος, Αρώνη Ολυμπία, Ασιούρας Παναγιώτης, Δημάκη Ηλιάννα, Δεσλής Δημοσθένης, Ιωάννου Ιωάννα, Κάντζας Χρήστος, Κοντός Γιώργος, Κυριάκου Χρήστος, Κωτούλας Πέτρος, Πάνου Ελένη, Παπαδόπουλος Κωνσταντίνος, Περβολιαννάκης Δημήτρης, Σαμαράς Νικόλας.